

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu **P. B.**, bývajúceho v B., zastúpeného J., advokátkou so sídlom v B., pracovisko B., proti žalovanému : **L.**, so sídlom Z., IČO: X., o **určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a iné**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 1 C 129/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2008 sp. zn. 13 Co 160/2007,

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie žalobcu.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 20. septembra 2007 č.k. 1 C 129/2007-45 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti konania valného zhromaždenia L. dňa 13.2.2005, neplatnosti uznesenia prijatého týmto orgánom a neplatnosti písomných právnych úkonov vykonaných štatutárnym orgánom vo volebnom období po konaní tohto valného zhromaždenia, ktoré špecifikoval na pojednávaniach dňa 6.9.2007 a 20.9.2007 tak, že malo ísť o nájomné zmluvy uzavreté žalovaným s V. so sídlom v M., G. so sídlom vo V., I., bývajúcim v S. a o zmluvu o najme výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri C., ktorá bola uzavretá 27.10.2004 a schvaľovaná na valnom zhromaždení L. C. dňa 13.2.2005. Mal za preukázané, že valné zhromaždenie dňa 13.2.2005 zvolal výbor, toto bolo uznášaniaschopné, na tomto valnom zhromaždení bolo prijaté uznesenie nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných členov. Vzhľadom na uvedené považoval návrh žalobcu v časti určenia neplatnosti konania valného zhromaždenia L. dňa 13.2.2005 ako aj

v časti určenia neplatnosti prijatého uznesenia týmto orgánom za nedôvodné. K tretiemu nároku uviedol, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby, keďže nežaloval všetkých účastníkov napadnutých nájomných zmlúv a preto aj v tejto časti žalobný návrh zamietol.

Na základe podaného odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 29. januára 2008 č.k. 13 Co 160/2007-67 rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej zamietol žalobu o určenie neplatnosti „uznesenia z valného zhromaždenia L. so sídlom v Z. dňa 13.2.2005, konaného v Z.“ zmenil tak, že toto uznesenie je neplatné. V časti, v ktorej okresný súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti „konania valného zhromaždenia L., so sídlom v Z. dňa 13.2.2005 v Z.“ rozsudok potvrdil. V časti, v ktorej zamietol žalobu o určenie neplatnosti písomných právnych úkonov vykonaných štatutárnym orgánom vo volebnom období po konaní valného zhromaždenia L. so sídlom v Z. dňa 13.2.2005 v Z.“ zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového a druhostupňového konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že uznesenie prijaté na valnom zhromaždení dňa 13.2.2005 nemohlo byť prijaté platne, lebo neprijatím žalobcu ako zástupcu ďalších dvanástich členov spoločenstva nemohlo dôjsť k riadnemu prejednaniu žiadneho bodu programu ani k platnému hlasovaniu o nich. V tejto časti preto zmenil rozsudok prvostupňového súdu a žalobe vyhovel. Ohľadne neplatnosti konania valného zhromaždenia uviedol, že na takomto určení nemá žalobca naliehavý právny záujem, lebo samotným konaním sa ešte nezasahuje do žiadnych práv a právom chránených záujmov žalobcu. Len výsledok konania je tou právnou skutočnosťou, ktorá sa môže dotýkať jeho záujmov. V tejto časti prvostupňový súd správne žalobu zamietol. Vo zvyšku nebol rozsudok okresného súdu vo veci samej odvolaním napadnutý, preto v tejto časti zostal nedotknutý.

Žalobca podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu do výroku, ktorým bol potvrdený zamietajúci výrok rozsudku súdu prvého stupňa o určenie neplatnosti konania valného zhromaždenia L. so sídlom v Z. 13.2.2005 v Z. ako aj v časti, v ktorej prvostupňový súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti písomných právnych úkonov vykonaných štatutárnym orgánom vo volebnom období po konaní valného zhromaždenia L. so sídlom v Z. 13.2.2005 v Z., ktorý ostal nedotknutý, dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 236 a nasl. O.s.p. Podľa jeho názoru, pokiaľ štatutárny orgán spoločenstva,

výbor, nebol právoplatne zvolený z dôvodu neplatnosti uznesenia z valného zhromaždenia spoločnosti 13.2.2005, nemôžu byť platné ani písomné právne úkony vykonané štatutárnym orgánom vo volebnom období po konaní valného zhromaždenia L. C.. Žiadal preto, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok prvostupňového súdu v časti napadnutej dovolaním zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalovaného nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa dovolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu

o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí. Dovolací súd podmienku prípustnosti dovolania podľa citovaného zákonného ustanovenia však nezistil a naostatok vadu zmätočnosti žalobca v dovolaní ani netvrdil.

Keďže v danom prípade dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné (jedná sa o druhý výrok rozsudku odvolacieho súdu, tretí výrok rozsudku odvolacieho súdu voči ktorému žalobca podal dovolanie je nadbytočný, nevedno prečo ho odvolací súd vo svojom rozsudku uviedol – týmto výrokom o ničom nerozhodol, iba konštatoval v tejto časti právoplatnosť rozhodnutia prvostupňového súdu o nárokoch žalobcu) a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti tak, ako to namietol žalobca v podanom dovolaní.

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: